

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. H. Ch.**, zastoupeného Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2007, č. j. OAM - 1 - 764/VL - 10 - 05 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2009, č. j. 64 Az 100/2007 - 22,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se svou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2009, č. j. 64 Az 100/2007 - 22, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 1 - 764/VL - 10 - 05 - 2007 ze dne 7. 10. 2007. Napadeným správním rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni 7. 10. 2007 (zákon o azylu), neboť stěžovatel v řízení před správním orgánem neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvádí kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by je konkretizoval. Kasační stížnost tak mimo odkazů na zákonná ustanovení obsahuje velice obecnou námitku, že se krajský soud nezabýval tím, „*zda správní orgán postupoval v řízení v souladu s platnými právními předpisy a vycházel tak, ze spolehlivě zjištěného stavu věci*“. Jako další námitku stěžovatel uvedl, že se krajský soud nezabýval tím, zda správní uvážení žalovaného ohledně udělení humanitárního azylu bylo učiněno v mezích zákona. Poslední námitka se týkala toho, že „*žalovaný řádně nezkoumal,*

zda jsou dány podmínky dle § 14 zákona o azylu, tedy podmínky zvláštního zřetele hodné pro to, aby byl žadateli azyl udělen“. Kasační stížnost tedy neuvádí jedinou konkrétní výhradu k postupu správního orgánu či krajského soudu. Mimoto kasační stížnost obsahuje již jen požadavek, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný správní orgán popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť jeho rozhodnutí a stejně tak i napadený rozsudek krajského soudu, byly podle jeho názoru vydány v souladu s právními předpisy. K námitkám stěžovatele žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 195/2004 - 56 ze dne 1. 9. 2004, dle kterého se stěžovatel nemůže v řízení o kasační stížnosti dovolávat posouzení azylu dle § 12 a § 14 zákona o azylu, neboť o těchto formách azylu nemohlo být v tomto typu řízení rozhodnuto. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

Z obsahu soudního a správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel, čínský stání občan, přicestoval v červenci roku 2004 nelegálně do České republiky. Zde podal v únoru 2005 žádost o mezinárodní ochranu, která byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Kvůli nelegálnímu pobytu na území České republiky bylo stěžovateli rozhodnutím Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha ze dne 15. 7. 2005 uloženo správní vyhoštění na dobu pěti let. Na území České republiky však pobýval nadále nelegálně, a to až do doby, kdy v září roku 2007 podal novou žádost o udělení mezinárodní ochrany, neboť se dozvěděl, že je možné po uplynutí dvou let podat žádost znovu. V této žádosti stěžovatel uvedl, že svou vlast opustil kvůli problémům s jedním úředníkem, a také proto, že v zemi původu měl existenční problémy, jelikož se mu nedařilo sehnat stálou práci. Jako důvod podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu stěžovatel uvedl přání legalizovat si pobyt na území České republiky, kde žije a pracuje již od roku 2004. V žalobě proti rozhodnutí žalovaného pak stěžovatel dodal, že trpí srdeční vadou.

Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval kasační stížností z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

V souladu s § 106 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí obsahovat také vysvětlení důvodů, proč stěžovatel napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje. Kasační stížnost je pak možné podat pouze pro některý z důvodů spadající pod § 103 s. ř. s., současně však nestačí pouhý odkaz na ustanovení tohoto paragrafu zákona či pouhý opis jeho znění, nýbrž důvody kasační stížnosti je nutné blíže specifikovat a uvést konkrétní pochybení, kterých se měl soud v předcházejícím řízení dopustit. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel ve své kasační stížnosti uvede důvody pouhou citací předmětného ustanovení soudního řádu správního a blíže je nekonkretizuje, nejsou splněny zákonné náležitosti kasační stížnosti a tuto je nutné v souladu s § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřipustnou (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 - 74, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43, obě dostupné na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne také to, že důvody uplatněné v kasační stížnosti musí splňovat nejen výše uvedené náležitosti, ale nadto se musí shodovat s důvody uplatněnými již v žalobě, jinak je taková kasační stížnost dle § 104 odst. 4 nepřípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2009, č. j. 6 Azs 71/2008 - 59, dostupné na www.nssoud.cz).

Vzhledem k tomu, že stěžovatelem podaná kasační stížnost, obsahuje mimo odkazu na konkrétní ustanovení § 103 s. ř. s. pouze tři velice obecné, blíže nekonkretizované, navíc ne zcela srozumitelně uvedené námitky, z nichž dvě se navíc zcela mýlí s důvody uvedenými v žalobě, Nejvyšší správní soud neshledal tyto námitky způsobilými k tomu, aby na jejich základě přezkoumal rozhodnutí krajského soudu. Jelikož je Nejvyšší správní soud při přezkoumávání rozhodnutí krajských soudů vázán plně rozsahem stěžovatelem podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) a nemůže tak přehlížet k jiným než uplatněným námitkám, nezbylo mu než tuto kasační stížnost jako nepřípustnou odmítnout.

K požadavku stěžovatele, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že odkladný účinek má podaná kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu